

JUSTÍCIA

“La vida de Parreño és increïble”

La darrera novel·la de Miquel Adrover narra la trajectòria vital d'un home que va passar 25 anys a la presó

XESC ADROVER
PALMA

“L'home del dit tallat” és la darrera novel·la de l'arquitecte i escriptor campaner Miquel Adrover i Mascaró. Narra la vida de José María Parreño Ucendo, un home nascut el 1956 al poble manxec de Campo de Criptana i que va emigrar amb la seva família a Quart de Poblet (País Valencià) quan encara era un nin.

Quan Parreño tenia 20 anys va participar en un atracament a mà armada en una whiskeria –nom amb què eren conegudes en aquell temps les cases de cites– de València. Hi va haver una persona morta i els assaltants varen ser condemnats a la pena capital. Una pena capital que, gràcies a l'entrada en vigor de la Constitució espanyola de 1978, no es va aplicar.

Tot i això, les seves fugides de la presó, els intents de fuga frustrats i els atracaments –quan era fora del centre penitenciari– varen anar sumant condemnes.

“La vida de José María Parreño és increïble, si me l'hagués contada un altre no me l'hauria creguda”, afirma Miquel Adrover.

Adrover va conèixer Parreño a la finca de Ses Sitjoles, a Campos, on reben tractament els drogaddictes que estan ingressats en el Projecte Home. L'escriptor hi treballava de voluntari.

El manxec va contar a l'escriptor les seves vivències, que varen quedar enregistrades “en deu cassets d'una hora de durada cadascuna i que estan a disposició de qui les vulgui escoltar”. Miquel Adrover reconeix que no ha contrastat la història de José María Parreño, entre d'altres coses perquè “hauria estat impossible fer-ho”.

El títol de la novel·la fa referència a l'autoimputació que el pres es va fer en un dit d'una mà amb l'objectiu de fugir de la presó, fins a aquest punt estava desesperat per sortir al carrer. “En aquell temps eren freqüents les autoimputacions. A ell, aquell dia, tot li va sortir malament”, apunta l'escriptor.

VOLUNTARI A PROJECTE HOME

L'arquitecte i escriptor Miquel Adrover va conèixer José María Parreño a Ses Sitjoles, la finca de Campos on reben tractament els drogoaddictes que estan ingressats a Projecte Home. Adrover, que hi treballava de voluntari, va acabar sent expulsat de l'entitat. ISAAC BUJ

La novel·la, que l'autor diu que Truman Capote l'hauria qualificada com de “no-ficció”, posa en evidència les dificultats que tenen per reinserir-se a la societat les persones que han passat molts anys ingressades a la presó.

“Por d'estar amb una dona”

“Molts d'ells tenen por de no funcionar amb una dona, pel fet d'haver estat tant de temps sense sexe. Per trobar-li feina vaig haver de dir una mentida; si no, no l'hi haurien donada”, assenyala Adrover.

José María Parreño roba i atraca, però no representa el prototip de

persona necessitada que ho fa per poder menjar. “La prova d'això –diu l'autor– és que els seus germans s'han guanyat bé la vida, un nebot seu és policia i una neboda té una gestoria a Castelló”.

“Fam de risc”

L'escriptor diu que aquesta mena d'individus es veuen empesos a dur aquest tipus de vida “per la predestinació, la fam de risc i el fet de pensar que la pròxima vegada anirà bé”.

“Em va contar que a la presó del Puerto de Santa María va coincidir amb Eleuterio Sánchez, *el Lute*. I em va dir que “aquest individu és una

Democràcia
“Parreño em deia que amb la democràcia et maten d'una altra manera”

Amputació
El reclús manxec es va amputar un dit per poder fugir de la presó

merda. Vàrem preparar una fugida de la presó, que consistia a passar per un tauló entre dos edificis. Doncs bé, quan ell va haver passat, va tirar el tauló avall”.

El llibre deixa molt malament Instituciones Penitenciarias, que no li va aplicar de manera correcta les reduccions de condemna que li pertocaven. Això sí, el tracte dels funcionaris va canviar amb el pas de la dictadura a la democràcia. “Ell em deia que, amb la democràcia, ja no et maten. Però et maten d'una altra manera”, recorda Adrover.

Pel que fa als anys de més que Parreño va passar a la presó, Miquel Adrover diu que “sí que va intentar reclamar una compensació. Ho va consultar amb un advocat de Palma, però aquest li va dir que no hi havia res a fer. Crec que era un venut”.

Projecte Home

La novel·la també deixa malament Projecte Home. A Miquel Adrover el varen expulsar de voluntari amb l'acusació d'alcatot i sense deixar que oferís la seva versió dels fets. “Tinc un ressentiment amb Projecte Home. Com molts de campaners i, sobretot, campaneres, havia lluitat a mort pels interns de Ses Sitjoles”. Adrover va estar-s'hi de voluntari dos anys i mig. “De vegades havia d'anar a Campos a comprar el pa, perquè allà no n'hi havia”. —

Preparant una saga d'un inspector de Policia

L'home del dit tallat és la tercera novel·la de Miquel Adrover. Les dues anteriors, *La marrada*, publicada el 2002 i ja exhaurida, i *Els voltors* (2011) són de ficció. L'any 1968 va publicar un llibre, *La mina abandonada*, que qualifica “de molt dolent”. “Jo, aleshores, era molt jove”, es justifica.

L'escriptor afirma que ja té enllestida una nova novel·la de ficció, que es publicarà el 2017 i que serà l'inici d'una saga protagonitzada per un inspector de Policia mallorquí que “viu les tensions lingüísti-

ques que hi ha a la Prefectura de Policia de Palma”.

Pel que fa a *L'home del dit tallat*, Adrover manifesta el desig de “traduir-la a l'anglès, el francès i l'alemany”.

Dels seus anys d'estudis i feina a Barcelona recorda que “estava molt ficat en política”. Pel que fa a la seva opinió, com a arquitecte, sobre els valors arquitectònics del monument de la Feixina, ho té clar: “Diuen que és una mostra d'*art déco*, però és lleig, es pot esbucar tranquil·lament”.

